

2007. november 29., csütörtök

79. hangsúlyozza, hogy a kis- és középvállalkozásokat nagyobb mértékben be kell vonni az idegenforgalommal kapcsolatos vállalkozásokba, és lehetőségeket kell találni a pénzügyi támogatás elnyerését szolgáló eljárások egyszerűsítésére; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU által finanszírozott képzési, illetve a helyes gyakorlatok átvételét szolgáló kurzusokat be kell vezetni a régiók körében, különösen az új tagállamokban;

80. azt javasolja, hogy a Bizottság tanulmányozza az Erasmus-, Leonardo- vagy Comenius-ösztöndíjban részesülő vagy az EU-ban önkéntes polgári szolgálatot teljesítő európai fiataloknak szóló „ifjúsági közlekedési igazolvány” lehetőségét, hogy megkönnyítse számukra az utazást és a fogadó ország megismerését;

81. hangsúlyozza, hogy – mivel a Leonardo da Vinci program számos országban egyedülálló az idegenforgalmi ágazatban – ezeket a lehetőségeket fejleszteni és ösztönözni kell; hangsúlyozza, hogy ez az oktatási program jelentős javulásához vezetne; kiemeli, hogy a program végrehajtásán túl, a kapott eredményekkel kapcsolatban kutatást kell végezni;

Egyéb

82. az EU demográfiai szerkezte közelgő változásának léptékét tekintve véve ismét felhívja a figyelmet, hogy szükség van a nyugdíjasokat célzó európai idegenforgalmi program szezonon kívüli végrehajtására, amely javítaná az idősebbek életminőségét az EU-ban, munkahelyeket teremtene, továbbá az európai gazdaságban nagyobb keresletet és növekedést eredményezne; úgy hiszi, ez lehetne az Ulysses-program;

83. jóváhagyja a Bizottság terveit a tudásszerzést előmozdító szereplők – mint például az egyetemek, kutatóintézetek, az idegenforgalom területén működő állami és magántulajdonú megfigyelőállomások – együttműködésének megkönnyítésére, valamint az európai mobilitás elősegítésére vonatkozóan, transznacionális képzések, kihelyezési és csereprojektek támogatása, továbbá képzési módszerek, anyagok és tartalmak kifejlesztése révén;

84. felhívja a Bizottságot, hogy kérje az európai nyaralások időpontok szerinti, illetve regionális alapú felosztásának elképzelésével kapcsolatos, átfogó hatásvizsgálat elvégzését;

85. hangsúlyozza, hogy közösségi támogatást kell nyújtani azoknak a tagállamoknak, amelyek idegenforgalma természeti katasztrófák miatt károsodást szenvedett;

86. hangsúlyozza a többnyelvűség jelentőségét az idegenforgalmi politika számára, és javasolja, hogy a látogatható helyszíneken a lehető legtöbb tagállam nyelvén nyújtsanak tájékoztatást;

*

* *

87. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0576

A kereskedelem és a klímaváltozás

Az Európai Parlament 2007. november 29-i állásfoglalása a kereskedelemről és a klímaváltozásról (2007/2003(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Éghajlat-változási Kormányközi Testület három munkacsoportjának 2007-ben közzétett jelentéseire: „A fizikai tudományos alap”, „Hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség”, valamint „Az éghajlatváltozás enyhítése”,

2007. november 29., csütörtök

- tekintettel az EU által a kereskedelemnek nyújtott támogatásról szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2007. március 8–9-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel „A globális éghajlatváltozás 2 Celsius-fokra való csökkentése – Az előttünk álló út 2020-ig és azon túl” című bizottsági közleményre (COM(2007)0002),
 - tekintettel a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a repülési tevékenységnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerébe történő bevételeire vonatkozó módosítására irányuló bizottsági javaslatra (COM(2006)0818),
 - tekintettel a 2006. október 30-án benyújtott, „Az éghajlatváltozás gazdaságtanáról” szóló Stern felülvizsgálatra,
 - tekintettel az OECD „Bioüzemanyagok: több a kár, mint haszon” című, 2007. szeptember 11–12-i jelentésére,
 - tekintettel az Éghajlat-változási Kormányközi Testület III. Munkacsoportja társelnökének, Bert Metznek és a Parlament által kinevezett egyéb szakértőknek „A kereskedelem és klímaváltozás” című, 2007. június 27-i meghallgatás során tartott előadására,
 - tekintettel a Bizottság éves jelentése az Európai Parlamentnek harmadik országok Közösséggel szembeni dőmpingellenes, szubvencióellenes és védintézkedéssel kapcsolatos tevékenységéről szóló, 2006. október 25-i állásfoglalására (2004) ⁽²⁾,
 - tekintettel a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokról és beruházási kapcsolatokról szóló állásfoglalásaira, és különösen az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok kilátásairól szóló, 2005. október 13-i ⁽³⁾, valamint az EU Indiával fennálló gazdasági és kereskedelmi kapcsolatairól szóló, 2006. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a légi közlekedés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának csökkentéséről szóló, 2006. július 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a globális éghajlatváltozás legyőzéséről szóló 2005. november 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0409/2007),
- A. mivel az éghajlatváltozás gazdasági és ökológiai hatásai zavaró méreteket öltenek, és az e téren már politikai vezető szerepet betöltő EU-nak meg kell kettőznie erőfeszítéseit;
- B. mivel a becslések szerint a globális kibocsátások legkorábban 2015-re történő – a fejlett országokban 2020-ra történő 25–40%-os – csökkentése nem biztosítja annak a célkitűzésnek a megvalósítását, hogy a hőmérséklet-növekedés 2 °C-nál nagyobb mértékben ne haladja meg az iparosodás előtti szintet;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0203.

⁽²⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 276. o.

⁽³⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 103. o.

⁽⁴⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 400. o.

⁽⁵⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 119. o.

⁽⁶⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 120. o.

2007. november 29., csütörtök

- C. mivel a globális felmelegedés 2 °C-ra történő korlátozása csökkenti, de nem küszöböli ki a mezőgazdaságot, a veszélyes időjárást, a migrációt és a biológiai sokféleséget érintő drámai következményeket;
- D. mivel az elmúlt évtizedekben a világkereskedelem a globális gazdasági teljesítmény mértékének több mint kétszeresével növekedett;
- E. mivel a tengeri szállítás volumene 40-szerese a légi szállításénak tonna/km-ben, és mégis csak kétszeres az általa üvegházhatást okozó gázokkal történő szennyezés, míg a teherautók tonna/km-enként négyszer annyi üvegházhatást okozó gázt bocsátanak ki, mint a vonatok;
- F. mivel a világkereskedelem számára lényeges a szállítóeszközök megválasztásának szabadsága;
- G. mivel sürgősen fejleszteni kell az éghajlatváltozást és annak gazdasági hatását csökkentő termelési, fogyasztási és kereskedelmi mintákat, és maximalizálni a teljes jólétet;
- H. mivel az energiahatékonyságnak, a fenntartható közlekedésirányításnak és a gyártók közötti, valamint a gyártóktól a fogyasztókig tartó rövidebb távolságoknak szerepelniük kell az EU valamennyi olyan kereskedelmi politikájában, amely következményekkel jár az éghajlatváltozás kérdésére;
- I. mivel a fenntartható fejlődés előmozdításának – ideértve az annak biztosítására való törekvésen keresztül történő előmozdítását is, hogy felgyorsuljon az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és rendkívül energiahatékony gazdaságra való áttérés – továbbra is az EU kereskedelempolitikája fő céljának kell lennie;
- J. mivel a fogyasztóknak a lehető legjobb tájékoztatást kell kapniuk az üvegházhatást okozó gázkibocsátásnak a vásárlásaikra gyakorolt hatásairól;
- K. mivel az áraknak magukban kell foglalniuk a globális közjavak, mint például a tartós éghajlat költségét;
- L. mivel az ENSZ 2007 decemberében Balin tartott éghajlatváltozási konferenciájának (COP 13) el kellene indítania a Kiotó utánra (2013. január 1-től) vonatkozó átfogó és minden részletre kiterjedő – az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó kötelező célokat is magában foglaló – megállapodásra irányuló tárgyalásokat;
- M. mivel a hosszú távú célkitűzésnek kellene biztosítania 2050-ig az egy főre eső üvegházhatást okozó gázkibocsátások egyenlő mennyiségének nemzetközi konvergenciáját;
- N. mivel azok az országok, amelyek megerősítették a Kiotói Jegyzőkönyvet, nem károsították a versenyképességüket (a cementágazat jelentős kivételével), és vezető pozíciókat szereztek maguknak abban a világban, amelyben szabályozni lehet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását;
- O. mivel ez a versenyhelyzet nem folytatódhat a Kiotó utáni időszakban, ha egyes országok – különösen többek között az USA, Ausztrália, Kína és India – nem vállalják a +2 °C-célkitűzést, torzítva ezáltal a versenyt azon vállalkozások javára, amelyek szabályozatlan lokalizációt végeznek, és a termeléstől a szállításig növelik az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását;
- P. mivel az éghajlatváltozás elleni küzdelmet célzó fellépésnek széles fronton kell zajlania, és annak sikerességéhez a világ valamennyi főbb szereplőjének – fejlettségüktől függően – az éghajlatváltozás elleni küzdelem célkitűzéseivel összeegyeztethető kereskedelempolitikai pozíciók irányába való konvergenciája szükséges;

2007. november 29., csütörtök

Az egyetértésről a cselekvésig

1. üdvözlö az éghajlatváltozás komolyságára vonatkozó átfogó tudományos és politikai konszenzust; sürgeti egy Kiotói Megállapodást követő, nagyra törő globális megállapodás megkötését az Éghajlat-változási Kormányközi Testület III. Munkacsoportjának azon forgatókönyvével összhangban, amely szerint az éghajlatromlást 2 °C-on kell tartani, és az ennek megfelelő kiigazításokat, amelyeket a kereskedelemről, a polgári repülésről és a szellemi tulajdonjogokról szóló más nemzetközi megállapodásokon kell elvégezni; megítélése szerint a 2012 utáni keretrendszernek lehetővé kellene tennie különböző országok nemzeti körülményeiknek megfelelő részvételét, rövid távú, többlépcsős megközelítés révén, és középtávon a kibocsátási kvótákat egy főre jutó alapon kellene szétosztani, elsőként a fejlett országoknak, majd végül valamennyi országnak; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy törekedjenek a konszenzus kiépítésére a 2012 utáni időszak tekintetében a kötelezettségvállalásoknak a Kiotói Jegyzőkönyvben jelenleg részt nem vevő kulcsfontosságú szereplőkre – nevezetesen az USA-ra és Ausztráliára – való kiterjesztése és kormányzatuk kötelezettségvállalásai hiányában az egyes államokkal és üzleti vállalkozásokkal folytatott tárgyalások útján;
2. megítélése szerint az EU-nak és tagállamainak törekedniük kell annak hatálybalépésekor a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtási mechanizmusául szolgáló eljárás szigorú alkalmazására annak biztosítása céljából, hogy a célokat nem elfogadó vagy nem teljesítő országok ne élvezzenek méltánytalan előnyöket; és az ipar számára mindaddig nehéz lesz saját működése során a szén-dioxid-kibocsátás tekintetében a hatékonyság növelése, amíg a vállalatok érzékenyek a célokat el nem fogadó országokból származó torz versenyre; megítélése szerint ha egy ország túllépi engedélyezett kibocsátási kvótáját az első kötelezettségvállalási időszakban, meg kell követelni, hogy az elmaradást és büntetésként egy további 30%-os csökkentést a második kötelezettségvállalási időszakban hozza be; hangsúlyozza, hogy az EU-nak biztosítania kell azt, hogy teljes hatálybalépésekor a lehető legszigorúbban alkalmazzák ezt a követelményt;
3. üdvözlö a Kiotói Jegyzőkönyvön belül a tiszta fejlesztési mechanizmust (CDM) a fejlődő országokban eszközölt azon beruházások ösztönzésére, amelyek csökkentik a szén-dioxid-kibocsátást, de megállapítja, hogy ez még nem teljesen elegendő a befektetési szokások terén a jelentős váltáshoz azokban az ágazatokban, amelyek a legjelentősebb hatást gyakorolják az éghajlatváltozásra, úgymint a villamosenergia-termelés, a szállítás és az ipari energiafelhasználás; úgy véli, hogy ennek orvoslására az EU-nak át kell vennie a vezető szerepet a fejlett világban, a Globális Környezetvédelmi Alapon keresztül elérhető források növelése útján;
4. úgy véli, hogy a növekvő kereskedelmet a gazdasági növekedés és az állampolgárok jóléte szempontjából pozitív tényezőként kell kezelni, ha egyszer az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó problémákat figyelembe vették, aggódik amiatt, hogy a kereskedelem megnövekedett nagysága jelentősen hozzájárul az éghajlatromláshoz, és úgy véli, hogy ezért e kereskedelmi politikának a megoldás részét kell képeznie; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás-kezelés sürgősségének kérdésében egyre növekvő konszenzus miatt az EU-nak növekvő mértékben kell olyan kereskedelmi és beruházási politikát végrehajtania, amely gazdasági ösztönzőket teremt az éghajlatváltozással összefüggő politikai célkitűzéseknek való megfelelés céljából; hangsúlyozza, hogy az EU-nak esetleges gazdasági fékeket kell alkalmaznia az éghajlatváltozást súlyosbító tevékenységekre; úgy véli azonban, hogy ezt nem szabad felhasználni a fejlődő országok ellen irányuló protekcionista politikák mentéseként;
5. sajnálja, hogy a jelenlegi kereskedelmi rendszer globális munkamegosztáshoz vezet, és ennek következménye olyan homogén termékeknek rendkívül magas fokú és saját környezetkárosító hatásainak kezelését nem fedező fuvarozása, amelyek egyébként helyi szinten is előállíthatók volnának;
6. felhívja a figyelmet arra, hogy míg a kereskedelem jelentős mértékben hozzájárulhat a gazdasági fejlődéshez és az emberek jólétéhez, ugyanakkor az áru- és nyersanyag-kereskedelem lebonyolítását végző szállítási ágazat (elsősorban a közúti szállítás) a globális üvegházhatású gázkibocsátás egyharmadért felelős; úgy véli, hogy a szállítási módok közötti váltás környezetkímélőbb szállítási módok (mint például a vasúti és a vízi közlekedés) irányába történő elmozdítására és az áru fuvarozás által üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló intézkedések elengedhetetlenek;
7. úgy véli, hogy az EU mint globális kereskedelmi partner jó helyzetben van ahhoz, hogy hozzájáruljon a globális megoldáshoz a termelés és a közlekedés terén; úgy véli, hogy az élen járó Európa versenyképesebb helyzetben lesz, ha globálisan szigorúbb szabályokat fogadnak el;
8. emlékeztet arra, hogy a kereskedelem útjában álló kormányzati akadályok lebontása, és a klímaváltozás elleni cselekvés csak összehangolt többoldalú cselekvés révén valósítható meg, amely a mindkét területen vezető szerepet játszó Európai Uniónak is elemi érdeke, különösen Európa versenyképességének megőrzése szempontjából;

2007. november 29., csütörtök

A többoldalúság felé az éghajlatváltozás ellen

9. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy szoros együttműködés legyen az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Programja (UNEP), az Éghajlat-változási Egyezmény és a WTO között, és arra kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki kezdeményezést e célkitűzés támogatása érdekében; gyors előrelépést kér a környezettel kapcsolatos termékek és szolgáltatások WTO általi meghatározásának naprakésszé tételében, különösen a dohai forduló jelenlegi tárgyalásai során, és kiindulásként azt ajánlja, hogy kifejezetten kapcsolják össze az éghajlatváltozással annak érdekében megegyezést érjenek el a „zöld áruk és szolgáltatások” azon tarifális és nem tarifális korlátainak eltörlésére vonatkozóan, amelyek megakadályozzák vagy lassítják az alacsony széndioxid-kibocsátással járó technológiák terjedését; felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen konszenzus elérésére a téren, hogy megfigyelői státuszt biztosítsanak a többoldalú környezetvédelmi megállapodások titkárságai számára a WTO e megállapodások szempontjából fontos ülésein; hangsúlyozza, hogy a tartós megoldásnak olyan erőteljes politikai üzenetet kell hordoznia, amely tiszteletben tartja a WTO és a többoldalú környezetvédelmi megállapodások rendszerei közötti, fő hatáskörökön alapuló, megfelelő munkamegosztást; meggyőződése, hogy újból meg kell határozni a WTO Kereskedelmi és Környezetvédelmi Bizottságának hatásköreit; javasolja, hogy indítsanak el egy tanulmányt a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló WTO-egyezmény (TRIP) esetleges módosításáért annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a környezetvédelemhez szükséges technológiák kényszerengedélyezését a szellemi tulajdon védelme érdekében egyértelmű és szigorú szabályok megállapítására és azok világszerte történő végrehajtásának szigorú figyelemmel kísérésére irányuló kereten belül;

10. ragaszkodik ahhoz, hogy tiszteletben kell tartani a többoldalú környezetvédelmi megállapodásokban – például az ENSZ éghajlatváltozásról szóló keretegyezményében vagy a Kiotói Jegyzőkönyvben – rögzített kötelezettségeket, és nem szabad megengedni, hogy a kereskedelmi szabályok szűk értelmezése gátolja vagy akadályozza a kitűzött célok elérését;

11. úgy véli, hogy a WTO-szabályoknak nem kellene megakadályozniuk a tagállamokat a kevés energiát kívánó technológiák további fejlesztésében azáltal, hogy technikai semlegességet követelnek, ami alááshatja a megújuló technológiák fejlesztésének ösztönzését;

12. kéri a Bizottságot, hogy vállaljon kezdeményező szerepet nemzetközi szinten – és különösen a WTO-n belül – annak biztosítása céljából, hogy a kereskedelempolitika egészében és a kereskedelem nagyságrendjének tendenciáival kapcsolatban is vegye figyelembe az éghajlatváltozásra gyakorolt lehetséges hatásait;

13. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU kétoldalú kereskedelmi megállapodásait és a WTO többoldalú kereskedelmi megállapodásait a WTO létrehozásáról szóló megállapodás azon rendelkezéseinek megfelelően kössék meg, amelyek előírják, hogy a nemzetközi kereskedelmet a világ erőforrásainak optimális kihasználását biztosítva kell folytatni, a fenntartható fejlődés célkitűzésével összhangban, egyaránt törekedve a környezet védelmére és megőrzésére; azt javasolja, hogy a „fenntarthatósági záradékot” vegyék bele az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezménybe (GATT), – a WTO-rendszer alapvető megállapodásába – amely kialakítja a környezetvédelmi politika olyan közös alapelveit, mint a szennyező fizet elve és az elővigyázatossági elv, amelyek alapján az intézkedések értékelhetők;

14. felhívja továbbá a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a vitarendezési testület az GATT 20. cikkével összhangban járjon el, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az emberek, állatok vagy növények életének vagy egészségének védelme érdekében vagy a kimerülő természetes erőforrások megőrzése kapcsán intézkedéseket tegyenek, beleértve a protekcionista intézkedéseket is;

15. megállapítja, hogy az EU már világelső helyen áll az alternatív energiatechnológiák terén, és támogatja a Kínát és Indiát a szél- és napenergiát hasznosító technológiák kereskedelmére és a technológiatranszferére vonatkozóan, és hogy a hatékony és technológiailag innovatív európai vállalatoknak köszönhetően az EU-nak piacvezetőnek kell lennie a „zöld” termékek és szolgáltatások (EGS) világméretű exportja terén; valamint hogy a Galileo és a Globális Környezetvédelmi és Biztonsági Megfigyelés (GMES) rendszere használható a szén-dioxid-kibocsátás ellenőrzésére; kéri a Bizottságot, biztosítsa, hogy az energia, különösen a megújuló energia és a hatékonyság, valamint azok energiabiztonsággal való összefüggése az EU külkapcsolatainak szerves része legyen, külön hangsúlyozva az európai szomszédsági politikát;

16. sürgeti az EU-t, hogy tekintettel a lisszaboni célok teljesítésére, az egész világon mindenütt mozdítsa elő az „éghajlatbarát ipart”, különösen mivel a technológia fejlődő országok számára történő átadásának jelentős eszköze a kereskedelem; hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell a „zöld kereskedelem” előtt álló akadályokat, például megszüntetve a „zöld termékek” után kivetett vámokat a WTO szintjén, felülvizsgálva a

2007. november 29., csütörtök

szellemi tulajdonjogokra vonatkozó szabályokat, megkönnyítve egyúttal a „zöld technológiák” piacra jutását, figyelembe véve az éghajlati szempontot a kivitel során nyújtott hitelbiztosítékok megadása során, valamint felszámolva a piactorzító hatású ösztönző intézkedéseket, például a fosszilis üzemanyagok támogatását;

17. felszólít egy olyan nemzetközi környezetvédelmi szervezet létrehozására, amely felelősséget vállalna a környezetvédelemre vonatkozó nemzetközi egyezmények és megállapodások betartásáért és az éghajlatváltozás elleni küzdelemért, és amely együttműködne többek között a WTO-val és azzal együtt tevékenykedne a kereskedelem környezetre gyakorolt hatásaival kapcsolatos kérdésekben;

18. elismeri, hogy az EU történelmi felelősséget visel az üvegházhatású gázok kibocsátásáért, és belátja, hogy lényeges változtatásokra van szükség az Unió kereskedelempolitikájában, amelyek bátorítják a helyi termelést mint a szállítási szükségleteket csökkentő eszközt; hangsúlyozza, hogy erőteljesebb technológiai együttműködésre van szükség a fejlődő és a feltörekvő országokkal, különösen Kínával, Brazíliával és Indiával, annak lehetővé tétele érdekében, hogy a környezetvédelmi szempontokat fokozatosan beépítsék politikáikba; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a meglévő technológiaátadási mechanizmusok, mint például a tiszta fejlesztési mechanizmus elégtelenek, és ezért erőteljesebb társfinanszírozásra és kapacitásépítő intézkedésekre szólít fel;

19. megjegyzi, hogy az energiahatékony és más környezetbarát technológiák átadása az EU-ból a fejlődő országokba központi szerepet játszik a gazdasági fejlődés és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának szétválasztásában, és hogy megfelelő beruházások szükségesek e csökkentés előmozdításához; kéri a Bizottságot, hogy biztosítson ösztönzőket megfelelő pénzügyi támogatás és know-how-átadás révén;

20. arra kéri a Bizottságot, hogy módszeresen foglalja bele a harmadik országokkal kötendő megállapodásaiba a környezetvédelmi záradékokat, külön hivatkozva a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére; felhív a szénszegény technológia és szénszegény kereskedelmi rendszerek fejlődő országoknak történő átadására; arra kéri a Bizottság illetékes szervezeti egységeit, hogy gyorsan fejlesszék az éghajlat-változási dimenziót a fenntarthatósági hatásvizsgálataikban (SIA), hogy megvitassák azokat a Parlamenttel, és módszeresen alkalmazzák azokat e megállapodások megkötése előtt;

21. kéri a Bizottságot, hogy a WTO-megállapodások során érveljen amellett, hogy vegyék figyelembe „a fenntarthatóságra gyakorolt hatás értékelési módszerét”, és így készítsenek hosszú távú értékelést arról, hogy a két- és többoldalú megállapodások során milyen mértékben veszik megfelelően figyelembe a környezeti javak osztályozását a megújuló energiaforrások terén;

22. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások (FTA) ázsiai és latin-amerikai partnerekkel kötendő új generációjának tárgyalásai során térjenek ki a kereskedelem és a fenntartható fejlődés szociális és környezetvédelmi vonatkozásaira, különösen a megújuló javak és szolgáltatások kereskedelmére és az azokba való befektetésre és a többoldalú környezetvédelmi megállapodások hatékony végrehajtására is; javasolja, hogy a megújuló termékek és technológiák kereskedelmének liberalizálása és a környezetvédelmi szolgáltatások növekvő elérhetősége legyen a Bizottság kulcsfontosságú célkitűzése a soron következő FTA-tárgyalásokon; hangsúlyozza, hogy a WTO-kompatibilis zöld kormányzati beszerzési politikákat be kell vezetni a kétoldalú megállapodásokba;

23. kéri, hogy készítsenek elmélyült hatástanulmányokat az EU és harmadik országok között kötött két- és többoldalú szerződésekről az éghajlatváltozás, a nemi egyenjogúság és a fenntartható fejlődés tekintetében, és kéri a Bizottságot, hogy a kereskedelmi támogatással és a fejlesztési támogatások egyéb formáival kapcsolatos kezdeményezések keretében nyújtson támogatást kifejezetten az éghajlatváltozások kezelésére;

24. támogatja a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy az erős éghajlati tényezőkkal együtt minden kereskedelmi megállapodásban hozzanak létre egy fenntartható fejlődési fórumot, amely nyitva állna a megválasztott képviselők, a civil társadalom (különösen a környezetvédelmi területen működő nem kormányzati szervezetek) és egyéb kulcsfontosságú érdekelt felek részvétele előtt és felhív arra, hogy ezen fórumokat biztosítsák a jelenlegi tárgyalások során;

2007. november 29., csütörtök

25. hangsúlyozza a EU harmadik országokkal és régiókkal megkötött szerződéseiben a környezetvédelmi politikai párbeszéd és az energiapolitikai párbeszéd éghajlatváltozással kapcsolatos kérdésekre történő kiterjesztésének szükségességét, és kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be konkrét javaslatokat az adott országtípus tekintetében elért előrehaladás viszonyítási pontjai tekintetében;

26. úgy véli, hogy a szénkészletekként és biodiverzitási tartalékokként értékes szerepet játszó ökoszisztémák megőrzése globális közjavakat jelent, és különleges védelmet és pénzügyi támogatást igényel; javasolja, hogy az erdőszettel kapcsolatos jogérvényesítésre, kormányzásra és kereskedelemre vonatkozó partnerségi megállapodásokat foglalják bele a harmadik országokkal kötött és a jövőben kötendő megállapodásokba;

27. elismeri, hogy a kereskedelem túl gyakran vezet az ökológiai rendszerek, különösen az erdők túlzott kihasználásához a fejlődő országokban; nyomatékosan felszólítja a fejlett ipari országokat arra, hogy vállaljanak felelősséget az erdőknek a nemzetközi kereskedelem által okozott széles körű kiirtása miatt; hangsúlyozza az erdők pusztulásának súlyos éghajlati következményeit, és ebből fakadóan azt, hogy az erdők érintetlenül hagyásának hosszú távon hatalmas gazdasági értéke van; komoly uniós erőfeszítésekre szólít fel az „erdőpusztulás megelőzésének” jutalmazására szolgáló mechanizmusok létrehozása érdekében, a természeti erőforrások felelősségteljes kereskedelmének előmozdítását célzó egyéb hathatós politikai intézkedésekkel párhuzamosan; hangsúlyozza, hogy a megerősített fenntartható erdőgazdálkodást az adott országoknak kell irányítaniuk, és felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa e tekintetben a pénzügyi és technikai segítségnyújtást; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösség által biztosított segítségnyújtásnak figyelembe kell vennie a földterület alternatív felhasználásának feláldozásából eredő költségeket, a védelem irányításának és betartatásának költségeit és azt a kihívást, amit a rögzített érdekek megváltozásával járó politikai átmenet kezelése jelent; hangsúlyozza, hogy a vidéki munkanélküliség és a vidék és a városok közötti migráció elkerülése érdekében alapvető fontosságúak az új bevételi források azonosítását segítő kiegészítő programok;

28. támogatja a Bizottság javaslatát a fejlődő országokkal való együttműködés fokozására az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, és azoknak egy globális éghajlatváltozással foglalkozó politikai szövetség létrehozása útján történő mérséklése terén; hangsúlyozza, hogy az EU és a tagállamok számára prioritás kell, hogy legyen a kulcsfontosságú feltörekvő gazdaságokkal – úgy mint Kínával, Indiával, Brazíliával, Ukrajnával és Dél-Afrikával – való párbeszéd intenzívebbé tétele, illetve a közös programok kifejlesztése és végrehajtása irányába való elmozdulás az olyan kölcsönös környezetvédelmi jelentőségű területeken, mint az éghajlatváltozás, a hulladékok kezelése és illegális fakitermelés;

29. felszólít a fosszilis üzemanyagokkal kapcsolatos projektek exporthitel-ügynökségeken és állami beruházási bankokon keresztül megvalósuló állami támogatásának megszüntetésére, valamint a megújuló energiákkal kapcsolatos és energiahatékony technológiák átadásának fokozását szolgáló erőfeszítések megkétszerezésére;

30. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javasoljanak jogalkotási aktusokat annak érdekében, hogy a tagállamok exporthitel-ügynökségei és az Európai Beruházási Bank vegyék figyelembe hitelkihelyezéskor, illetve -nyújtáskor vegyék figyelembe a finanszírozott projektek negatív környezeti hatásait, és rendelkezzenek el finanszírozásra vonatkozó moratóriumot addig, amíg megfelelő adat áll rendelkezésre, az OECD-től, a G8-től és a nyersanyagkitermelő iparágakra kiterjedő vizsgálatból nyert közléseknek megfelelően;

31. javasolja a WTO támogatásokról szóló megállapodásának módosítását annak érdekében, hogy újból bevezetésre kerüljön az egyes környezetvédelmi támogatások esetére az intézkedés mellőzésének lehetőségét előíró rendelkezés;

Az EU többet tud tenni a CO₂-szivárgás elkerülése érdekében

32. emlékeztet arra, hogy az Európai Uniónak a harmadik országok által vállalt kötelezettségektől függetlenül 2020-ig 30%-kal kell csökkentenie az üvegházhatású gázok kibocsátását;

33. hangsúlyozza, hogy a lakossági tudatosság növelésére van szükség a fogyasztási cikkek teljes környezetvédelmi költségével kapcsolatban; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy javasoljanak intézkedéseket az Európai Unióban forgalmazott termékek gyártása és szállítása során keletkezett energiafogyasztásra és üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó tájékoztatás terén, a brit kormány új termékcímkézési rendszerre vonatkozó javaslatához hasonlóan, amelynek célja információk nyújtása a termékek úgynevezett „karbon lábnyomáról”, feltüntetve az előállításuk, szállításuk és esetleges megsemmisítésük során kibocsátott széndioxid-szintet;

2007. november 29., csütörtök

34. ragaszkodik ahhoz, hogy a szélesebb körű fogyasztói tájékoztatási politika részeként a különböző termékek üvegházhatású gázok szempontjából fennálló jelentősége miatt vezessenek be WTO-kompatibilis közös szabvány- és címkézési rendszereket, beleértve a gyártási és szállítási szakaszokat is, lehetőséget adva ezáltal a fogyasztóknak, hogy hozzájáruljanak a CO₂-kibocsátás csökkentéséhez;

35. kéri a Bizottságot, hogy sürgősen alakítson ki egy megfelelő eljárást e környezeti jelölések értékelésére és megjelölésére, és fejlesszen ki olyan szoftvereket, amelyek segítségével az üzleti vállalkozások képesek kiszámolni a gyártási folyamatok során kibocsátott üvegházhatású gázok mennyiségét;

36. hangsúlyozza, hogy törekedni kell a kereskedelemhez kapcsolódó externális hatások (így káros környezeti következmények) internalizálására, azaz a piac számára érzékelhető árjelzéssé transzformálására, valamint a „szennyező fizet” elv érvényesítésén keresztül a tisztességes verseny elősegítésére (elsősorban a közúti és a légi közlekedés területén), lehetőleg a kibocsátás-kereskedési rendszer átfogó kiterjesztése révén;

37. tudomásul veszi, hogy a kereskedelmi és szállítási ágazat között elválaszthatatlan a kapcsolat; sürgeti az összes szállítási eszköz mérlegelését, különösen azokat, amelyek kibocsátása az elmúlt években jelentősen nőtt, mint a hajózás (amelynek szén-dioxid-kibocsátását a légi közlekedés kibocsátásának kétszeresére teszik, és a következő 15–20 évben akár 75%-kal is emelkedhet);

38. üdvözlöi, hogy a „lábnyom” szemlélet keretében az Európában leszálló repülőgépeket végre beillesztik az európai kibocsátás-kereskedelmi rendszerbe; kéri, hogy vizsgálják meg azt a javaslatot, amely arra irányul, hogy a rendszer több ágazatot foglaljon magában, többek között a tengeri szállítási ágazatot is;

39. elismeri, hogy az információs és kommunikációs technológiákon (IKT) alapuló megoldások előmozdítása, a fuvarozás környezetvédelmi költségeinek figyelembevétele az üzemanyag árában, valamint a vasúti szállítás, a partmenti hajózás és a fenntartható bioüzemanyagok előmozdítása és a légi közlekedés gyors és szigorúan következetes integrálása a kibocsátás-kereskedelmi rendszerbe kulcsfontosságú intézkedések a kereskedelem és a közlekedés éghajlatra gyakorolt hatásának csökkentése érdekében; bátorítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyenek javaslatot olyan intézkedésekre – például a különböző piaci eszközökre vonatkozó rendelkezésekre –, amelyek célja a legkevesbé szennyező közlekedési eszközök előmozdítása és alkalmazása;

40. sürgeti az áruszállítási szolgáltatások támogatásának a különböző szállítási módok környezetre gyakorolt hatása alapján történő kiszámítását, illetve az éghajlatvédelmet elősegítő WTO-piacokonform kereskedelmi eszközök (címkézés, szabványok) alkalmazhatóságának vizsgálatát;

41. úgy ítéli meg, hogy mivel különösen az élelmiszer és más napi fogyasztási cikkek esetében a közúti áru fuvarozás szén-dioxid-kibocsátásából eredő valós költségek nem ismertek, a fenntartható helyi termelést előmozdító támogatási rendszereket el kell fogadni, és elő kell mozdítani annak érdekében, hogy az élelmiszerek túlzott közúti szállítását csökkentsen; javasolja az éghajlatra vonatkozó WTO-kompatibilis címkézési előírások bevezetését is annak érdekében, hogy a fogyasztók tájékozódjanak az egyes termékek ökológiai lábnyomáról;

42. különösen aggódik az Európában a bioüzemanyagok és a biomassza felhasználását ösztönző politikák potenciális negatív környezeti és társadalmi hatásai miatt; ismételten kéri a Bizottságot, hogy törekedjen a bioüzemanyagok (vagy azok nyersanyagai), WTO-kompatibilis fenntarthatósági tanúsítási rendszerének kialakítására mint azok használatának és az egész EU-ban érvényesülő kötelező ágazati célkitűzéseknek való megfelelésének feltétele; hangsúlyozza azonban az elsőgenerációs bioüzemanyag-termények fejlesztésének fontos szerepét a közös agrárpolitika és a cukorpiac közös szervezésének reformja által érintett európai gazdálkodók jövője szempontjából; ezért ragaszkodik ahhoz, hogy tegyenek olyan intézkedéseket, amelyek az egész termelési ciklus során biztosítják a fenntarthatóságot;

43. felhív arra, hogy a bioüzemanyagok vásárlására vonatkozó minden megállapodásra vonatkozzanak olyan kikötések, amelyek a biodiverzitás és az élelmiszer-termelés számára átadott területek védelmére törekednek;

2007. november 29., csütörtök

44. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az EU szója- és pálmaolaj-behozatalának éghajlati hatását, figyelembe véve ezeknek a trópusi erdőirtásokra gyakorolt hatását, amely különösen érinti Borneó és az Amazonas térségét és tegyen intézkedéseket az éghajlati költségek árakba történő beépítése érdekében;
45. kéri a Bizottságot, hogy segítse elő a legjobb gyakorlatokra és a teljesítményértékelésre irányuló európai mozgalmat, a lokalizáció – különös tekintettel a földrajzilag egyre inkább széttagolt gyártási láncra – és a „just in time” termelés éghajlatváltozással kapcsolatos vonatkozásait illetően, és nyújtson be erre vonatkozó javaslatokat;
46. felhívja a Bizottságot WTO-kompatibilis mechanizmusok és éghajlatbarát kereskedelempolitikák lehetőségeinek megvizsgálására azon harmadik országok kérdésének megoldása érdekében, amelyeket nem köt a Kiotói Jegyzőkönyv, valamint arra, hogy hasson oda, hogy a jegyzőkönyv jövőbeli változatai tartalmazzanak határozottabb rendelkezéseket az ilyen lehetőségekre; megítélése szerint a kereskedelmi intézkedéseket akkor kell alkalmazni, amikor a helyettesítő intézkedések hatástalanok a környezetvédelmi célkitűzés elérésére; álláspontja szerint a kereskedelmi intézkedéseknek csak a célkitűzés eléréséhez szükséges mértékben szabad a kereskedelmet korlátozniuk, és ezek nem képezhetik önkényes vagy indokolatlan megkülönböztetés alapját;
47. javasolja az egészséges életciklusra vonatkozó adatokon alapuló rendszer hosszú távú fejlesztését annak érdekében, hogy ha szükséges, a késztermékeket – mint az autók és elektronikus berendezések stb. – belefoglalják ebbe a kiigazításba;
48. ragaszkodik ahhoz, hogy a jövőbeli előterjesztések teljesen feleljenek meg az EU nemzetközi kötelezettségeinek, különösen a WTO által előírt kötelezettségeknek, beleértve a GATT 20. cikkét is;
49. felkéri a Bizottságot annak megfontolására, hogy vajon helyénvaló lenne-e az olyan kereskedelmi védintézkedéseknek a WTO égisze alatt történő értékelése, mint a dömpingellenes és támogatási szabályok, abból a célból, hogy a globális, szociális és környezetvédelmi megállapodások vagy nemzetközi kötelezettségvállalások be nem tartását a dömping és a jogosulatlan támogatás bizonyos formáinak tekintsék;
50. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a kereskedelmi védintézkedések reformja során azoknak figyelembe kell venniük a környezeti tényezők megvalósíthatóságának bevezetését annak érdekében, hogy elkerüljék az azon harmadik országokból származó termékek környezeti dömpingjét, amelyek nem erősítették meg a Kiotói utáni jegyzőkönyvet;
51. felhív állami vagy közösségi támogatás nyújtása útján történő termelési ösztönzők biztosítására és a hea csökkentése útján olyan termékek használatára, amelyek segítenek a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésében;

*
* *

52. utasítja az elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0577

Az afrikai mezőgazdaság előmozdítása

Az Európai Parlament 2007. november 29-i állásfoglalása az afrikai mezőgazdaság előmozdításáról – Javaslat az afrikai mezőgazdaság fejlesztésére és az élelmezésbiztonságra (2007/2231(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az afrikai mezőgazdaság előmozdítása – Javaslat az afrikai mezőgazdasági fejlesztéssel kapcsolatos kontinentális és regionális szintű együttműködésre” című, 2007. július 24-i bizottsági közleményre (COM(2007)0440),